

Det af mig under Nr. 14. stillede Enbringsforslag maa jeg meget indtrængende anbefale det høitærede Thing til Antagelse. Det er ganske sandt, at Planens hele Gjennemførelse i den Stikkelse, hvori den nu foreligger, vil medtage større Summer end de 5000 Rbd., hvorom der her er Tale; men det maa være mig tilladt at gjøre opmærksom paa, at det paa ingen Maade er Meningen at fremskynde Planens Gjennemførelse i sin Heelhed. Det ligger netop i saadanne Instituters Natur, at de have god Tid, at de kunne vente i 10 Aar og atter i 10 Aar; deri bestaaer netop det Storartede ved alle saadanne blivende Instituter, at de kunne give Tid og tage Aarhundreders Bistand til Hjælp, for at gjennemføre deres Planer. Der er altsaa ikke her Tale om noget Hastværk, men kun om, naar man lægger en Plan, at lægge den saaledes, at den er beregnet paa en længere Tid, at den kan vente i al Rolighed, indtil man finder, at der kan gjøres et Skridt til dens hderligere Gjennemførelse, som man da gjør. Det har ogsaa viist sig, at den forudgangne Tid paa den Maade har udrettet Noget, som man nu glæder og fornøier sig over. Jeg tør antage, at et ikke lidet Antal af Thingets ærede Medlemmer har gjort sig nærmere bekendte med Salen i den Stikkelse, hvori den nu er. Det gjorte Forslag er paa ingen Maade noget Hastværksarbejde. Allerede da jeg for 12 Aar siden havde den Ære at beklæde den samme Stilling som nu, vare disse Planer under Bearbejdelse; de have senere været behandlede af de dygtigste og talentfuldeste Architecter, vi have haft, og efter at man i saa lang Tid har forhandlet om Sagen, er man endelig kommen til det Resultat, at dette vil være den hensigtsmæssigste Maade, hvorpaa Arbejdet kan gjennemføres. Det er jo af de særlige Fonds, at denne Udgift skal afholdes, og jeg vil derfor meget anmode det ærede Thing om at sige mig i det under Nr. 14 gjorte Forlangende, og hvis de ærede Medlemmer skulde have fundet, at jeg ved flere Sager har viist dem Imødekommen, vil jeg bede dem om, at de ogsaa med Hensyn til denne Post ville komme mig imøde.

Ranfer: Da jeg som Mindretal i Udvalget har stemt for det Forslag, hvorom den høitærede

Minister nu talte, skal jeg ogsaa tillade mig at anbefale det til Vedtagelse. Der er talt saa godt om det af den høitærede Minister, at jeg ikke tør vove at tilføie Noget.

Tscherning: Den ærede Minister gjorde en Grund gjældende, som vistnok i vigtige Tider bør have en stor Betydning. Jeg skal ikke stemme mod Forslaget; jeg anseer det for uheldigt, men skal dog, som sagt, ikke stemme imod det.

Bahle: Jeg vil tillade mig i Anledning af dette Forslag at rette et Spørgsmaal til den høitærede Minister. Naar der i den høitærede Ministers Bestyrelsestid skulde foresalbe saadanne betydelige Foretagender som de, der bleve omtalte ved Sagens anden Behandling, hvorved der gives indenlandske Kunstnere Leilighed til paa Statens Bekostning at fuldbringe Værker, som kunne staae til offentlig Beskuelse, vilde jeg henlede den ærede Ministers Opmærksomhed paa, om han da ikke vilde finde det rettest, at den Anstalt, der har givet den første Anledning til, at saadanne Værker komme frem, udsatte som Priisspørgsmaal de Opgaver, den vilde have løst, og derpaa lod dem komme til hele det kunstfækkende Publikums Kundskab gennem de aarlige Kunststillinger paa Charlottenborgslot, saa at ikke blot de enkelte Kunstnere, men alle de danske Kunstnere kunne faae Leilighed til at concurrere om saadanne større Arbejders Udførelse. Det var kun det, jeg vilde henstille.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Jeg antager, at det ærede Medlem ved sin Udtalelse kun har meent de egentlige Maleriers Udførelse og ikke Decorationsarbejdet, thi med Hensyn til det sidste har jeg ikke nogen Tvivl om, at der ingen Anledning er til at anvende nogen Concurrance. Hvad derimod angaaer de egentlige Malerier, forsaavidt der kunde blive Spørgsmaal om dem, da kan vistnok det, der blev udtalt af det ærede Medlem, fortjene at komme under Overveielse i Ministeriet og af den vedkommende Bestyrelse.